

Tep ulice

Rozprávanie obrazom

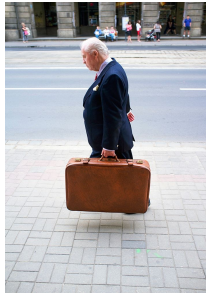

Byť skutočný pouličným fotografom je iné, ako byť pouličným povaľačom. Nestačí odfoťiť bezdomovca na lavičke, ako konzumuje sladké čučo. A nie je to ani zdvihnúť fotoaparát na každého, kto vyzerá coolovo. „Street“ je moderná poézia, je to slam poetry, ako keď buchnete po stole a všetko okolo zarezonuje. Sú to okamihy ulice, ale aj poctivé kompozície, ktoré odmenia každého pripraveného.

Vystúpiť z tieňa ostatných, sa podarí, aj nie. Môžete sa čudovať, prečo van Gogh nepredal za svoj život ani jeden obraz? Občas nekľžete s dobou, niekedy ste príliš osamotený a inokedy ste jeden z mnohých. Ale to neznamená, že máte niečo vo svojej tvorbe zmeniť. Tvorba má autora naplňať radosťou, má pri nej strácať pojem o čase a priestore, byť akoby v tranze. Naplníte všetky atribúty šťastia a radosťou sa nerozplyniete? Stále ste v tieni, akoby pre svet neviditeľný. Čakáte uznanie, chcete byť „naj“, chcete pretaviť umelecké úsilie v materiálne statky. Tam umenie nezačína, ani nekončí. Tam je vypočítavosť, nezdravá komercia.

Vrátim sa k Vincentovi, lebo od tých čias sa traduje, že umelec tvorí v nepochopení, v neláske, osamotení a opustení, niekde na okraji ... Omyl vážení, tak ako „drogy“ nie sú liek na bolesť a zabudnutie ...

Jacek Szust /
Viviane Meier

Marcin Ryczek

Po pohárikú vína má siahnuť človek vyrovnaný a šťastný. Pre umelecký rast je dôležité byť v spojení so sebou. Vedieť, kto som a kam kráčam. Len duša prostredníctvom intuície ti napovie ... nebude to chladná kalkúlácia, ani obdiv „zdvihnutých palčekov“. Skutočné dielo vzniká bez obdivu v tichu samoty ... nestotožňovať s osamelosťou.

Ulica prináša tisíce príbehov, stovky námetov. Je na každom fotografovi, či si príbeh pripraví, alebo využije svoju pohotovosť.

